

inbo

Marternieuws

van het Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek

marternieuws@inbo.be • www.inbo.be

Marternieuws 2 – April 2011

Inhoud:

- [De belevenissen van Eufrasie](#)
- [Dassen in Vlaanderen](#)
- [Herkomst afgeleverde wasbeer bekend](#)
- [Nieuwe wasbeer gevonden in Provincie Antwerpen](#)
- [Ook verkeersslachtoffers rode eekhoorn gezocht](#)

De belevenissen van Eufrasie

In de vorige editie van Marternieuws kon je al wat vernemen over het terreingebruik van onze gezenderde boommarter Eufrasie in de nazomer en de herfst. Naarmate de herfst overging in de winter begon Eufrasie ook haar terreingebruik aan te passen. In de nazomer en de herfst was ze zeer actief en stelden we maar zelden vast dat ze ergens aan het rusten was. Indien dit toch het geval was, bleek dit steeds een 'open' rustplaats te zijn. Aanvankelijk dachten we nog een aantal dagrustplaatsen in de vorm van boomholten te vinden. Telkens weer bleek echter dat ze zich gewoon ergens onder de bramen, in struwelen of hakhout (al dan niet in de kruinen), of zelfs in het riet bevond!

Eind november kregen we een eerste winterprik met strenge vorst en sneeuw. In deze weersomstandigheden troffen we Eufrasie voor het eerst aan in gesloten dagrustplaatsen, meer bepaald in grote houtstapels. Deze houtstapels zijn van zeer recente makelij. In oktober vonden ingrijpende beheerwerken plaats in het leefgebied van Eufrasie. Stammen en zware hakhoutspillen van Amerikaanse eik die enkele jaren geleden gerooid werden en ter plaatse gelaten waren (een mikado van boomstammen...), geraakten overwoekerd met zaailingen van Amerikaanse vogelkers en bramen waardoor het geheel een ondoordringbaar kluwen was geworden. Om de Amerikaanse vogelkers te kunnen bestrijden, moesten al deze zware spillen opgeruimd worden. Met machines werden ze op grote hopen bijeengebracht. Het zijn net deze hopen (tot 3 m hoog, 3-5 m breed en tot 12 m lang) die Eufrasie dankbaar gebruikt om een veilig en warm winteronderkomen te vinden. Bij sneeuw zat ze steevast in de houtstapels, soms dagen aan een stuk. In het bewuste perceel zijn vele houtstapels te vinden, maar toch gaf ze duidelijk de voorkeur aan bepaalde, niet toevallig de grootste met de massiefste stammen en stronken erin. Hoe groter de hoop hoe beter gebufferd tegen de koude. Hoe meer grote stammen en stronken, hoe meer holtes beschikbaar zijn. Gezien de omvang van de houtstapels is het niet ondenkbaar dat ze prooien kon vangen in haar schuilplaats: ook voor muizen zijn dit geliefkoosde schuilplaatsen.

Na de eerste vorstperiode, die een kleine 2 weken aanhield, begon het voor het eerst goed te dooien op 10 december met temperaturen die schommelden rond 6-7 graden. Net op deze eerste dooidag was Eufrasie opnieuw als vanouds aan het rondlopen. Na de

korte dooiperiode van half december brak de tweede winterprik aan. Opnieuw kroop Eufrasie weg in haar knusse houtstapels...

Januari en februari waren veel zachter, en we vonden haar dan ook meer op andere plaatsen. Hoewel haar leefgebied bijna volledig uit loofbos bestaat, staan verspreid over het gebied kleine groepjes fijnspar en Corsicaanse den. Deze winter hebben we enkele keren kunnen vaststellen dat ze haar dagrustplaats in de kruinen van deze naaldbomen had. Droge vorst leek haar niet te deren. Op zonnige maar koude dagen was ze zelfs bijzonder actief. De Vette-meers, het gebied aan de andere kant van de Moervaart, werd opnieuw regelmatig aangedaan. Ook in de winter vormt zwemmen geen enkel probleem.

Eén van de schuilplaatsen van Eufrasie tijdens sneeuwperiodes